

Besæler, fra at komme til orde i Menigheden. Man kunde da godt tænke sig, at et Flertal af Udvalget, som havde Bevidsthed om, at den eller de Mænd, det havde fremskillet, ikke vilde formaa at tiltale Menigheden, saaledes som maatte den af Mindretallet fremskillede, var istand til, netop vilde søge at faa forhindret, at Mindretallets Mand kom til orde, og blev hørt; men dette tro vi, kunde meget ofte føre til, at Valget blev uheldigt og, at ingen lunde den Mand, der var den dygtigste, og i Virkeligheden den mest skikede for Menigheden, blev valgt, og derfor holde vi paa, at Mindretallet skulde have Ret til at faa sin Mand hørt, førend Menighedens Flertal afgjør Valget. Vi opnaa da tillige derved, at der ikke kunde blive tre Valghandlinger, men kun to; og jo færre der bliver af saadanne, desto ønskeligere vil det vistnok være for at bevare Interessen for det Hele. I vort Forslag til en ny, § 5 er der tillige saadanne Bestemmelser, som ere en nødvendig Følge af, at vi have ment, at man ikke ligesom burde paalægge Provsten at være tilstede i Menighedens Udvalg, hvad derimod det ærede Medlem for Fredericia har anset for rigtigt. Der er den Forskjel mellem det Forslag, der er stillet af det nævnte ærede Medlem og Regjeringens Forslag, at Regjeringen, idetmindste saavidt vi kunne forstaa, har ment, at der kun kunde finde Forhandlinger Sted, naar Provsten var tilstede, hvorimod det ærede Medlem fra Fredericia har ment, at det ogsaa kunde ske til andre Tider under en af selve Udvalget valgt Formand. Vi have ment, at det, at Provsten var tilstede, meget ofte kunde ønskes ogsaa af selve Menigheden, men vi have ikke troet, at det var rigtigt, at det blev ligesom et Lovbud, idet det ogsaa let kunde være Tilfældet, at hverken Provsten eller Menigheden kunde ønske saadanne fælles Forhandlinger, og at tvingende Paalæg i saa Fald ikke vilde være til Gode. Naar der enten fra den ene eller den anden Side ønskes saadanne Forhandlinger, da vil der neppe være Noget til Hinder for, at de kunne finde Sted. Dernæst indeholdes der jo i den nye Paragraf 7 Bestemmelser om Valgprædiken; det er et Punkt, som vi trods alle Indvendinger

have anset det for ønskeligt at faa optaget i Loven, og det er jo ogsaa den Fremgangsmaade, som har vist sig saavel i ældre Tider her i Landet, som nu for Tiden i mange andre Lande at være den ønskeligste for Menigheden til at lære at kjende de Mænd, som den skal vælge imellem. Det personlige Indtryk, man faar af Manden, i Forbindelse med Kundskaben om, hvorledes han er istand til at forkynde Ordet, er af stor Betydning, og er Prædiken ikke Alt, saa er det dog en Hovedsag af den præstelige Virksomhed. Vi have paa den anden Side ment, at ligesaavel Ansøgeren kunde undslaa sig for at holde en saadan Prædiken, som ogsaa at Menigheden kunde undlade at opfordre ham dertil. Der er endelig i den ny § 8 en Bestemmelse, hvorom der er nogen Uenighed imellem os og det ærede Medlem fra Fredericia, nemlig den, at naar Halvdelen af de Valgberettigede ikke have deltaget i Valget, og det derfor taber sin Virkning, det da skulde være overladt Ministeren at vælge, hvem han vilde, af de tre, der vare anbefalede af Udvalget, medens det ærede Medlem da giver Ministeren fuld Frihed. Vi have holdt paa det Første. Vi antage ganske vist, at denne Bestemmelse ikke i det Hele vil blive af stor Betydning. Paa Landet vil det vist aldrig være Tilfældet, at ikke Halvdelen af de Valgberettigede møde, men derimod kunde det vel tænkes i de større Byer, navnlig f. Ex. i Kjøbenhavn, at Halvdelen af de Valgberettigede ikke gave Møde, og i saa Tilfælde forekommer det os, at Menigheden dog burde have Ret til igjennem sine Udvalgte at komme til at udøve sin Indflydelse. Der kunde endnu være flere mindre Punkter, hvori der er nogen Uenighed tilstede, som kunde give Anledning til Dplysninger, men det er af den Slags Punkter, hvorom man let bliver enig, naar man blot er enig i Hovedsagen, og derfor vil jeg indskrænke mig til de alt nævnte og afvente, hvorvidt der fra Medlemmets Side skulde fremskomme Dnster om nærmere Forklaring af andre.

Klein: Det ærede Thing vil af den omhandlede Udvalgsbetænkning have set, at den Stilling, jeg er kommen til at indtage, i Ud-